

יב:

עין משפט
נר מצוה

א ב מ"י פ"ג מהל'
שגגות הלכה ח ודלא
כר"י:

יה אור השלם

1. והקרב והקריב הכהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח ליהוה:
ויקרא א, יג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יש דמוי וכו' דלא קדשה וכו' אין לו חלק במצוה של חבירו ואין:

גליון הש"ס

[תוס' ד"ה וש"ס וכו' דאיכא
 טום דאינו עובר אלא ע"י
 רפואה. עי' נכורות דף לח ע"ב
 תוס' ד"ה וסימנך וכו']:

חז"ל בדמיון. אפי

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

לעיל (שם). ותירץ מורי כיון דאשם ת
לפסקא וחטאת שיש צהן נד כרת יותר
דצעולה לא שייך כר

והקטרת אימורין כו', ואם כפי' מזו לזו, וזו היא הראיה לפי' ה

מלקרב לעולם אפילו לאחר פסח דכ"ג^א מותר הפסחם היו שלמים וקריזה
לשלשמים מיחא חזי דקתי מנני^ב דמיה לשלמים אבל אידי גופה לא אלמא
אלימא קדושת דמים לומר זה תורת דחוי ולא אשכחין תנאי דפליגי זהא
מילתא מיהו זהא מילתא^ג טובא אחא לאשמועיני^ד ורבינו חננאל מפרש

יש דיחוי צדמים כלומר [פז] 77מים

דחמים (והדלחיו דמים) שלא יקריבו מן
הדמים קרבנו שהיה צדעתו להפריש
כמו יש דחוי דמים דמי שהיה טמא
(פסחים דף סא.) לתנן התם גבי מפרש
נקבה לפסחו ויצא ירעה עד שיסאכא וימכר
ויציא דמיו שלמים ור"ש יא נמי פ"י וימכר
התם יש דחוי דמים אפילו הדמים
דחויין שאין מציאין מהן פסח שהיה
דעתו כן בשעת הפרשה מיהו אינו כן
אלא מציא מן הדמים פסח כדמניא
נ"ב בחרת דכריתות (דף סא.) המפרש
הפסח לפסחו ירעה עד שיסאכא
ותימכר ויצא דמיה פסח ומתוך הך
בריימא רבינו שמואל מוחק צפרק
שהיה טמא (פסחים דף סא.) שלמים
וגרים יציא דמיה פסח אמנם אין
גירסא זו נכונה דאם כן היכי קאמר
במבא ש"מ יש דחוי מעיקרו [ויש]
דחוי דמים [ובעלין] חיים נדחין יכול
דחי נמי צעלמא אין דחוי אין יכול
להקריב איהי גופה פסח שהי יקבלה
היא ובפסח כתיב וזכר תמים בן שנה
א"כ על כרחך התם פ' מי שהיה טמא
גריס' שלמים ור"ת אומר דאין למחוק
הספדים ^ו בדלא קדשים אמר' המפרש
נקבה לפסחו מרעה ויצא דמיה פסח
נשתתריה אחר הפסח מרעה עד
שתיסאכא וימכר ויצא דמיה שלמים
ומתני' דמי שהיה טמא בכה"ג מיייר
בנשתתריה אחר הפסח ופירוש של יש
דחוי דמים הוי יש דחוי דבזר שאין
צו רק קדושת דמים ולא קדושת הגוף
וה"ע בזה"ל ^ט דכריתות א"ר אלעזר
א"ר אשעיה מטמא מקדש עשיר כו'

מרתעה את ילדה וזר ירעה ויציא דמיו
פסח כו' ר"ש אומר הוא עצמו יקרב
פסח ומשני כי אמרין לרבין ור"ש
ס"ל דע"ח אין נדחין דמניא מת אחד
מהם מציא חבירו שלא בהגרלה דברי
ר"ש והשחא מנא ס"ד מעיקרא דפרין

מִרְשׁ לְסִימָיִם מִרְבֵּן וְיִלֵּל [א] דְּקִ"ק
הַמִּפְרִישׁ נִקְבָּה לְעוֹלָה וְיִלְדָּה זָכָר יִרְעָה
אִ"ר אֲלִיעֹזֵר הוּא עֲלָמֹן יִקְרֵב פֶּסַח דְּגַמְתָּ
שֶׁמֶלֶךְ הַלְכוּ וְיִקְרִיבוּ פֶסַח וְלֹךְ וְלֹךְ
דְּרַבִּי אֲלִיעֹזֵר דִּמְמוּרָה לֵדֵיחַ לֵדֵיחַ לֵדֵיחַ
(דף סד:) וְעוֹד קָשָׁה הִיטִי מִיִּיתִי
מִיִּיתִי [א] מֵהֵיכָל דְּרַבִּי אֲלִיעֹזֵר דְּפִשִּׁטָּה
דְּמִדְּוָשָׁא דְּרַבִּי יוֹסֵפִין הוּא אֲע"ג דְּבִדְדִי
עָנִי וְהוּא רָאִיו הֵקֵן שֶׁהִפְרִישׁ וּמִיִּיתֵי א
לְכָ"ה מִשְׁמַע דְּכֹשֶׁר דְּבִדְדִי לְתַקֵּן כִּדְלָאִי
דְּהוּבָה לֵי"ה נִרְחָא וְנִדְחָה וְלֵךְ נִקְטַ' שֶׁפִּי
זְכוּרִיתוֹת פ' בְּמִדָּה דְּפִרְיָן לִר' אֲשֻׁשִׁי
לְתַקֵּן כִּלְלָה בְּשַׁעַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁדִּיחַ נִקְבָּה לִפְנֵי
דִּיחֹו כֹּל זֶה פ' רַבִּינוּ הַקָּדוֹשׁ זְכוּל"ל
הַקֹּדֶשׁ חֻצוֹת בְּגִלְגַּל דְּכִשְׁרִין [א] בְּשִׁי
אֲמַרְיִין פ' לִוְלֵךְ הַגּוֹזֵל (סוֹכָה דף לג:) הִי
לִוְלֵךְ [א] שֶׁנִּקְטָס רָאִשוּ וְאֲמַרְיִין וְעֵלְתָּ
וְאֲמַרְיִין מ"ט דִּר' יוֹסֵפִין דְּחָמֵר דְּחֹי מַעֲיָק
וְנִרְחָא [א] מִיִּלְלָה אֲמַרְיִין אֲמַרְיִין אֲמַרְיִין
הוּא לִי וְיִדְחֹו אִידְחֹה אֶל מוֹס [א] עוֹבֵר
הבא קֶרֶבֶן אִידְחִי. וְגַרְע מִדְּאִידְחִי
אִידְחִי קֶרֶבֶן מִן הַחֶבֶל שֶׁאֵלֶּךְ
פֶּטוֹר אִם לֹא קֶרֶבֶן לֹא אִידְחִי דֹא לִנְי
שֶׁהוּא שׁוֹטֵה אִו מוֹמֵר פֶּטוֹר הוּא לְכוּלְוֹ
מִתִּירִים בְּכִשְׁרוֹת לֹא דְמִיָּא לֵהָא דֹאמֵר ב
כִּשְׁרָה שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה פְסוּלָה הֵא שֶׁאֵר
הַשׁוּהָ שֶׁבְּהֵן שֶׁבֵן יִשׁ בְּהֵן צֵד כְּרִיתָ.
מִשׁוֹם דֵּל

ס. לליכא למיפך דפריך לעיל מה להלך השוה שבהן שכן
בא להגין על ספק דתם דכרת קריין ביה אף פסח וחטאת
אשם. דאע"ג דפירכא כל דהו היא, אחדא מתרחי פריקין. וק
לל: "תור"ה (מעמ' הקודם) ושמע מינה. וקשה לי על זה כי

Source: Authors' calculations based on data from the 2000 Census of the United States.

שנא שחשב בעבודה אחרת עליהם ו

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

ר הפסח היו שלמים ונקיבה
 ים אבל איזי גופה לא אלמלא
 אשכמתינ גמלי דפליגי בהא
 ועינין ^{עא} ורבינו מנחם מפרש

יש דהוי בדמיס. יש תורת דהוי בקדושת דמיס אע"פ שאינה קדושת
 הגוף כגון הכה שהקדש ^{עב} עליה ^{עב} לא קדשה אלא לדמינה שהרי אין
 לו חלק ^{עב} אחלה וואין קדושה ראויה לפשוט בבואה על פיו ואפי'
 הכי שייך בה דהוי ותדהה עולמית ואלא אמרי' לא אילמלא קדושת דמיס
 ליפסל משום דהוי. לישנא אחרינא יש

יֵשׁ דַּחֲוֵי בְּדַמִּים ⁽⁶⁾ אָמַר עֲוֵלָא אָמַר רַבִּי

ויוחנן ^אאכל חלב והפריש קרבן והמיר דת ^בו
וחזר בו ^גהואיל וגדחה ידחה איתמר נמי
אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו אמר רבי
ויוחנן ^דאכל חלב והפריש קרבן וגשתמה
וחזר וגשתפה הואיל וגדחה ידחה וצריכי
דאי אשמעינן קמייתא משום דהוא דחי
נפשיה בידים אבל הכא דממילא אידחי
כישנן ^הדמי ואי אשמעינן הכא משום דאין
בידו לחזור אבל הכא דיש בידו לחזור
אימא לא צריכא בעי רבי ירמיה אכל חלב
והפריש קרבן והורו בית דין שחלב מותר
וחזרו בהן מהו מי הוי דחוי או לא הוי
דחוי אמר ליה ההוא סבא כי פתח רבי
ויוחנן בדחויין מהא פתח מאי טעמא ^והתם
גברא אידחי קרבן לא אידחי הכא קרבן
נמי ^זאידחי: אמר שמעון בן עזאי מקובלני
מפי שבעים ושנים זקן כו': למה לי למתנא
שבעים ושנים זקן דכולהו בחדא שיטתא ^ח
הוו קיימי: לא הוסיף בן עזאי אלא עולה:
אמר רב הונא מאי טעמא דבן עזאי ^טעולה
הוא אישה ריה ניווחה לה' היא לשמה
בשרה שלא לשמה פסולה אשם נמי כתיב
בית הוא ^יהוא לאחר הקטרת אימורים הוא
דכתיב האי נמי לאחר הקטרת אימורים
הוא דכתיב תרי הוא כתיבי גבי אשם ^{יא}נמי
תרי הוא כתיבי אלא בן עזאי בקל וחומר
דמה חטאת שאינה כליל שחטה
שלא לשמה פסולה עולה שהיא כליל לא כל
שכן מה לחטאת שכן מכפרת פסח יוכיח
מה לפסח שכן זמנו קבוע חטאת תוכיח
וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי

שלא לשמה פסולה¹⁰ מה להצד השווה שב

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

ליקוטים

אמר לך התחבא סבא, יש מפרשים
דכל מקום שזכרנו חזק מורכו חזק
סבא אורו אליהו הנביא, ודלוק
למוד כן ב' במה מדליקין
(שבת לז), כעבור דרבי שמעון
כן יוצא, (תוס' מילין ו')
מכאן יש לומר לעמוד הבא
יכול לך התחבא מחשבת פיו
אלא מורקה בלב, פירוש
מחשבת ואם האכל אכל כיום
החשיל יש, רצא, ויוקרה היה
המורה, והא קרא דרש ליה
במחשב ע"מ לאכול ממנו ביום
ה', מנין דרבות חשבת וקבל
התחבא ואם האכל אכל בדבריה
מחשבת פסלה כדבריה.
ומתכן לך רבא חתם ואדמר

שים כי השוחט ע"מ לקבל דמו
לשפוך שירים למחר פסלו. ויש
לע"מ לשפוך שירים למחר לא
ליה ההוא מרבנן לרובא ושפיכת
בשר מנין לרבות שפיכת שירים
איך שאין פוסלין בשחשב בהן
המעלה יש בין זריקה לקבלה,

מסורת הש"ס

א) [לקמן מ.מ. מו: טעונות י.א.]
ב) [לקמן כח.א.]
ג) [שם כ. יומא לו.א.]
ד) [לקמן נח: טט. עירובין ג. יומא מד: י.]
ה) לקמן ע"ב, מנחות יג: י. יומא מט., א]
ו)ירושלמי יומא פ"ה ה"א., ח) ויקרא ד, ט) ע"י לקמן מדי: תרד"ה ברבר, מ"ט דלא נהירא. ע"ב, א]
י) ע' רש"ק וח"ה, וע"ע בטה"ק, ב) ע"י לקמן גא תרד"ה תן בסה"ח.

הגהות הב"ח

א) גפ' פטוטה דא לא מיני:
ב) שם וימנא תלרימי אימא מתאן:
ג) שם אמר רבי יוסף בר' חמא מודה הוה לפסול וכו' עלא לשמו:
ד) שם אשכחן ב"ר אמי ו' נמנח:
ה) שם א' משלג לשמו וכו' לשמו במאי:
ו) רש"י ד"ה לבי לא וכו' כמטות הפנימיות ולא דלשקול:

גליון הש"ס

[נבירא ואבד"ל הקישא חזא. ע"י לקמן דף ג' ע"ב:]
ד"ה "שאי" לבשלה רש"י "דח" ארבע ע"י לקמן גב ע"א מוס' ד"ה שכן:
ח' ח' ד"ה רבו וכו' א' בוריקא תלודיה. הינו דבש"כ פוסל בורק לשם תלריס אכל בפניו אמי פוסל אלא כמחשב ע"מ לאסול או להקטיר למחל אכל לא בורק שבניג מהח. אכל קשה דמה מילא דשלג שיתא יסחא כאלא נקמן ג"כ ה"י ה"י ה"י דפוסל בורק לשם עולה וא"כ פריקטיה נה להקן שפוסלים בוריקה תלודה. תלחי' מלחא' שענדת דא' ב"ק ומילא' אמי מונח ע"פ:
ד"ה תת"ח וכו' ה"כי משבחת ל"ה בפבורים וכו' יסחא וכו' יעיל. ע"י לקמן פ' ע"א מוס' ד"ה כגס ומנחות ע"ב מוס' ד"ה כגס:

מוסף רש"י

שלישי. א' האכל יאכל כמנח ונח השלמים ביום השלישי, ומקור ל"ה תנא לקמן כמחשב ששתי עבודה לאמי מנחו ביום השלישי הכתוב מדבר:
ל' הו' חוץ לבית דשלישי חוץ לזמן אכילת שלמים הוא: פיגול. דכתיב בסופיה דקרא פטול יהיה קרא ימירא הוא לרבות חוץ למקומו, ומתבאר דלמחשבת חוץ למקומו מוקטין לא ואלא מחשבת שער פסולת חוץ לשפוך דמו על הרצפה או ע"מ לעבוי דגס הפסולין, דמיני לחון לזמן קמריה כהא ידור לאו תוך למחילה דמי לחון [מהקן כח.]
בין האורים ולבובות צפון. שהוא מערבו של מזרח ונכלל שיהא חלק לפטוי על עזרה, אבל מרחו של מזרח לגד שער קטור שני נכנסין לעזרה לא כמנח אפי' שני צפוני דקילת קדושהיה דהו' מקום דריסת יסדאל והיטא, י"א אמה מקום דריסת יסדאל מן השער ולפנים וי"א אמה [עד] [עד] [עד] מנחת מקום דריסת הכהנים [מהקן] קדושת ארץ.

ואולם חזקא דחזא. וכל עבודת האומות כסביל או היה עבד וכו' כאלה שפניו מתקשר ומקרי אהל מועד [שפי' שירובין כח.] לאומותיה. המתרגם לרבים מה שזה נאמר לו בשעת הדרכה [סוטה ח.] ויורקו הכהנים מידם. מיהם של שמיים שסם וריס שחוריו וקבלו דגס מיד הכהן המקבל והוליתוהו לא חזק [ויחא ח.].

שינויי גוסחאות

א) ג"א אין חיביבן עלוי משום [ביכ"ר ו' א.], וכו' ליהלן כסמוך ונדקף גמ' א' ונח אילנא דר"י כ"ר חזקא להלן דמודה ר"י לפסול מיד חיוב כרת אין בו:
ב) צ"ל דלא [ש"מ] ע"פ דרש"י ע"פ

כל קרבן שאינו על מזבח החיצון כשלמים.
שלמדנו מהם פיגול לכל הזבחים אין בו משום פיגול לקמן בפירק בית שמאי (דף מ.א.):
בטטאות החיצונות.
אינה מפגלת א' דלא כתיב זהו וטבל אלא ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו א) והיה לקחה קבלה היא ומינה ילפינן

קבלה לקמן בלחיו מקומן (דף מ.ח.):

אינטריכא מהו דסימא הואיל וכפיז ולקח.
דמשמע הוא בעצמו יקח: ואי אסי קוף ורמי להו אידיה. על אצבעו צעי מיהדר ומשקל אלמא ולקח נמי לאצבעו קאי שטבול אצבעו אימא כמאן דכתיב וטבל דמי:
להי לא כתפיז ד'
טפילה.
בהדיא אלא כתב קבלה ב) ומדסממיה לאצבעו ב) ונתן הוא דיליף א' לטבול אצבעו שז"ך לקח בעצמו ולטבול ד) דמשמע הכי דלא תהא טפילת אצבע עבודה י) חשובה בהן לפגול מדלא אחשבה קרא להלכיה א' בפירוש ב) ומשמע הכי שזריכה היא לטבול כחטאות ב) א) החיצונה ולא דלישקל קוף ולירמייה לדם על האצבע דבעינן לקיחת אצבע מעליותא דולקח נמי לאצבע קאי:
שאי אפשר לנטנה.
דלאו אורח ארעא לשחוט בהיכל ועל כרחו הוא שחטו עזורה ומוליכה בהיכל לקרנות מוצח כמחשבה ולהזאת פרוכת:
כל שאינו.
כל קרבן שאין מתן דמו על מזבח החיצון לאפוקי חטאות הפנימיות וקס"ד דה"ה לפסול דשלג לשמו:
מודה הוא ב)
לפסול
נני דלין בהן פיגול להמחייב כרת על אכילתו אכל מודה הוא דמחשבה חוץ לזמנו פוסלתו מק"ו. והכי נמי הוה מלי תלורי ליה אןן כמחשבה שלא לשמו קיימינא דפסלה זהו אלא דבעי רבי יוסי בר' חנינא לאשמועינן דמחשבת חוץ לזמנו פסלה זהו לר"ש:
חוץ לזמנו הפוסל בשלמים כו'.
ומייהו כרת לא נפקא לן בו מינה דהא ק"ו מנח שלא לשמו אחי ודיו להבא מן הדין להיות כדדון:
חוץ למקומו מנא לן.
דהא חוץ למקומו נמי בשלמים כתיב ומינייהו גמרינן לכל הזבחים ולר' שמעון דלא גמר מינייהו אלא חיצונות כמותו מנ"ל דפסלה בפנימיות:
אי מחוץ לזמנו.
במה מנינו:
אי משלג לשמו.
ובק"ו דלעיל:
שכן נוהג כצמה.
בקרבתן במת יחיד בשעת היתר הזבמות שארי

שני קדש הוא תאמר בחוץ למקומו דלא שאין מחילה בזמנן]
וכל הנקעה מחוץ עד סוף העולם:
ומשני **שלא לשמו במאי נוהג.**
בלחיה קרבן אמה מורא פסולו בפסח וטחטא והני בצמה לא קרבי דמתן לקמן (דף ק.ה). כל הנעיר דענד קרב בצמה ושאינו נידר ונידב אינו קרב בצמה:
ואביעינא אימא.
חוץ למקומו מחוץ לזמנו אחי ולא פריקין שכן כרת דהיקשא הוא דלימקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו כפ' שני [לקמן דף כח.]. בקרא אחרנינא ב) דלמרינן אס האכל יאכל ביום השלישי זה מחשבת חוץ לזמנו לא יחשב לו פיגול יהיה קרא ימירא הוא לאחיי חוץ למקומו וכיון דלימקוש גמרינן מהדדי ואין משיצין על ההיקש:
אמר רבא אס"ל ר' שמעון סגר לה כזריה דלמר.
לקמן כפ' שני (דף כ.ב). **צין האולם למוצה צפון.**
חלק כפויי שבעורה שצין האולם ולמוצה אע"ג דלא קרינן ביה על ירך המוצח כפונה דהא כמערכבו של מוצח הוא הוי צפון לענין שחיטת קדשי קדשים:
אין מחשבה מועלה בטטאות ב)
פנימיות.
אפילו לפסול:
אלא מפסח האולם ולפניס.
שאם חישב בהולכת הדס ממקום שחיטתו עד האולם אינה מחשבה שהרי אפשר לנטל הולכה זו לשחוט אכל פסח האולם אכל אי סגר כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר בר' שמעון ואומר אין צפון אלא כנגד המוצח מקיר המוצח ב) כפוי עד כותל העזרה כפויית היא לה עבודה שאין יכול לנטלה דהא חטאת טעונה צפון לשחיטתה ככתיב במקום אשר תשטח העולה וגו' [ויקרא ו] ולפון בעולה כתיב [שם א].
ואס"ל ר' שמעון סגר לה כר' יהודה דלמר לקמן כפ' קדשי קדשים (נ.ט).
תוך עזרה מקדש כל רצפת העזרה צין האולם ולמוצה מקודשת להקטיר חלצים כמונח עלמנו דכתיב [מ"א ח] ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר ומתלא לקמן (נ.ט). דברים ככתבן דברי ר' יהודה:
אין מחשבה מועלה.
לר' שמעון בהולכת בזיכי לחם הפנים שהן מתירין את הלחם כדס המתיר את הבשר וכקומץ המתיר את השיריים והלחם מתפגל כמחשבת עבודת הבזיזים הואיל והן מתירין רבי ב) שמעון אי כרבי יהודה סגר לה אין מחשבת הולכה מועלת זה לפסול אלא מפסח היכל ולחוץ משהגיע לפתח היכל עד שגגיע לניחאת אולם לרצפת העזרה שלפניו דככל ההיכל לא מהניא מחשבה שהרי כל ההיכל כשר להושיב שם שלחן לסדר עליו עד הפתח ואולם כי עזרה ב) כצירא לן ומן האולם ולחוץ נמי לא מהניא מחשבה בהולכה שהרי אפשר להקטירו על רצפת העזרה מיד אס ירצה נמלאת הולכתו עד המוצח שלא לזורך:
ה"ג ואס"ל סגר רבי שמעון קדושא אולם והיכל חזא היא אין מחשבה מועלה אלא מפסח אולם ולחוץ.
כלומר ה' אמות של עובי כותל פתחו של אולם דככל חללו של אולם לא מהניא דכפנים דמי וחון לפתח לא מהניא דאפשר להקטיר שס:
ואס"ל סגר לה חוץ פסח האולם כלפניס אין מחשבה מועלה אפילו פסיעה

שלימה אלא כדרי הושטע ירו.
עומד בפסח האולם ומושיט ידו לרצפה היינו הולכה והמהני זה מחשבה:
הכי גרסינן ואס ומאני לומר הולכה שלא כרגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל.
דהא הושטת ידו הולכה שלא כרגל היא:
ויורקו הכהנים את הדס מידם.
[מידס] של שוחטין משמע ושוחטין זריס ניניהו ואשמועינן קרא שזריס לוקחין אותו מיד המקבל ומוליכין אותו לזרוק ב)]:

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

יד. מורה

מורה היה לפסול מקב' וחומר. מכאן מתרצים ההיא דפ' הנוקין (גיטין דף נד: ושם) דקאמר ר' יוסי בהן גדול ביום הכפורים יורכח דכי אמר פיגול מהימן ור' יוסי כצירה ליה כר"ש כפ' הקומץ וזוטא (מנחות דף קד. ד.) דלין פיגול אלא כדבר הנעשה על מזבח החיצון ולמאי

דלומר הכא דמודה הוא לפסול ניחא

דפיגול לאו דוקא ועוד יש לפרש היינו שלא לשמה ולא נהירא י) **ומה שא"א שבמן בו'.**
תימה מה לשלל לשמן שכן נוהג כד' עבודות תאמר בחוץ לזמנו שאינו נוהג אלא בוריקה וכו' האי גוונא פריך לעיל (דף ד. ה.) (מה לחוץ לזמנו שכן כרת) ב) יש לומר דלי הוה פריך הכי הוה עמיד ק"ו משניו בעלים דהו' ב) כפיגול בוריקה ומייהו קשה מה לשניו בעלים שכן פוסל בזביחה כפסח א' א) בוריקה לחודיה וי"ל דשלג לשמן יוכיח וילפינן כמה הלז משניו קדש ושניו בעלים:
הג"ה תוך עזרה מקדש.
טעמא דרבי יהודה לקמן כפרק קדשי קדשים (דף נט.) ולרין דלקדק לר' יהודה כיון דעזרה מקדש * היכי משכחת לה כפסולין דאס יידרו לא יעלו וי"ל דמשכחת לה [באחוס] דידרו כגשכה או כאלוס או על גבי דף ועדיף ב) מאזיר דלמר פ"ב [לקמן כו.]. תלה ושתט פסול א"כ שחט על הרצפה ואח"כ נתן על הדף דהשתא יידרו * וצ"ע דלקמן ב) (דף ק.ה) מצביא להו יידרו מהו שיעלו וי"ל דשחט על הרצפה ואח"כ נתן על הדף] א) ועוד יש לומר דמודה רבי יהודה צדמים לקמן (נ.ט). דצעי מוצח והדס לא עלה כרצפה ומו דלשון אס עלו דנקט היינו לדינא דקודס דלמא א' דוד וקדיס רצפה וקודס צנין שלמה. הג"ה:

ואם תמציי לומר סבר לה כרבי יהודה דאמר תוך עזרה מקדש אין מחשבה מועלת בהולכת סילוק בזיבין אלא מפתח היכל ולחוץ ואם תמציי לומר ד סבר ה) קדושת היכל ואולם חזא היא אין מחשבה מועלת אלא מפתח אולם ולחוץ ואם תמציי לומר ה) תוך הפתח כלפנים אין מחשבה מועלת אפילו א) פסיעה אחת אלא ה) בכדי הושטת ידו ואם תמציי לומר סבר ב) א) הולכה שלא ברגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל:
א"ל אביי א' לאמוריה דרב חסדא בעיי מיניה מרב חסדא א' הולכה בזר מהו א"ל כשרה ומקרא מסייעני ² וישחמו את א' הפסח ויזרקו הכהנים את הדס ב' מידם והלויים מפשימים מתיב רב ששת א' יאונן

שני קדש הוא תאמר בחוץ למקומו דלא שאין מחילה בזמנן]
וכל הנקעה מחוץ עד סוף העולם:
ומשני **שלא לשמו במאי נוהג.**
בלחיה קרבן אמה מורא פסולו בפסח וטחטא והני בצמה לא קרבי דמתן לקמן (דף ק.ה). כל הנעיר דענד קרב בצמה ושאינו נידר ונידב אינו קרב בצמה:
ואביעינא אימא.
חוץ למקומו מחוץ לזמנו אחי ולא פריקין שכן כרת דהיקשא הוא דלימקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו כפ' שני [לקמן דף כח.]. בקרא אחרנינא ב) דלמרינן אס האכל יאכל ביום השלישי זה מחשבת חוץ לזמנו לא יחשב לו פיגול יהיה קרא ימירא הוא לאחיי חוץ למקומו וכיון דלימקוש גמרינן מהדדי ואין משיצין על ההיקש:
אמר רבא אס"ל ר' שמעון סגר לה כזריה דלמר.
לקמן כפ' שני (דף כ.ב). **צין האולם למוצה צפון.**
חלק כפויי שבעורה שצין האולם ולמוצה אע"ג דלא קרינן ביה על ירך המוצח כפונה דהא כמערכבו של מוצח הוא הוי צפון לענין שחיטת קדשי קדשים:
אין מחשבה מועלה בטטאות ב)
פנימיות.
אפילו לפסול:
אלא מפסח האולם ולפניס.
שאם חישב בהולכת הדס ממקום שחיטתו עד האולם אינה מחשבה שהרי אפשר לנטל הולכה זו לשחוט אכל פסח האולם אכל אי סגר כרבי יוסי דפליג אדרבי אלעזר בר' שמעון ואומר אין צפון אלא כנגד המוצח מקיר המוצח ב) כפוי עד כותל העזרה כפויית היא לה עבודה שאין יכול לנטלה דהא חטאת טעונה צפון לשחיטתה ככתיב במקום אשר תשטח העולה וגו' [ויקרא ו] ולפון בעולה כתיב [שם א].
ואס"ל ר' שמעון סגר לה כר' יהודה דלמר לקמן כפ' קדשי קדשים (נ.ט).
תוך עזרה מקדש כל רצפת העזרה צין האולם ולמוצה מקודשת להקטיר חלצים כמונח עלמנו דכתיב [מ"א ח] ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר ומתלא לקמן (נ.ט). דברים ככתבן דברי ר' יהודה:
אין מחשבה מועלה.
לר' שמעון בהולכת בזיכי לחם הפנים שהן מתירין את הלחם כדס המתיר את הבשר וכקומץ המתיר את השיריים והלחם מתפגל כמחשבת עבודת הבזיזים הואיל והן מתירין רבי ב) שמעון אי כרבי יהודה סגר לה אין מחשבת הולכה מועלת זה לפסול אלא מפסח היכל ולחוץ משהגיע לפתח היכל עד שגגיע לניחאת אולם לרצפת העזרה שלפניו דככל ההיכל לא מהניא מחשבה שהרי כל ההיכל כשר להושיב שם שלחן לסדר עליו עד הפתח ואולם כי עזרה ב) כצירא לן ומן האולם ולחוץ נמי לא מהניא מחשבה בהולכה שהרי אפשר להקטירו על רצפת העזרה מיד אס ירצה נמלאת הולכתו עד המוצח שלא לזורך:
ה"ג ואס"ל סגר רבי שמעון קדושא אולם והיכל חזא היא אין מחשבה מועלה אלא מפסח אולם ולחוץ.
כלומר ה' אמות של עובי כותל פתחו של אולם דככל חללו של אולם לא מהניא דכפנים דמי וחון לפתח לא מהניא דאפשר להקטיר שס:
ואס"ל סגר לה חוץ פסח האולם כלפניס אין מחשבה מועלה אפילו פסיעה

שלימה אלא כדרי הושטע ירו.
עומד בפסח האולם ומושיט ידו לרצפה היינו הולכה והמהני זה מחשבה:
הכי גרסינן ואס ומאני לומר הולכה שלא כרגל לא שמה הולכה אין מחשבה מועלת כלל.
דהא הושטת ידו הולכה שלא כרגל היא:
ויורקו הכהנים את הדס מידם.
[מידס] של שוחטין משמע ושוחטין זריס ניניהו ואשמועינן קרא שזריס לוקחין אותו מיד המקבל ומוליכין אותו לזרוק ב)]:
שיכור
כגון כחטאת דשלג לשמו פסול כהי אמי דין שפסול כה חוץ לזמנו. והשתא ליכא למיפדק מה ללגל לשמו כיון דמתא ק"ו מקום גמרינן [לשון חז"ה ר"פ]:

עו א מיי פ"ט מה' בילת מקדש הלכה א ב והלכה טו ופ"א מהלכות פסח"ט הלכה ב סמג לאלוין ט:
עו ב מיי פ"ט מה' בילת מקדש הלכה טו ופ"ב הלכה ז סמג לאלוין טג:

תורה אור השלם

1. וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָה הַחֲקֻאֹת בַּאֲצִבְעוֹ וְנָתַן עַל קִרְבַּת מִזְבֵּחַ וְהֶעֱלָה וְאֵת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ:
ויקרא ד, לד
2. וַיִּשְׁחָטוּ הַכֹּהֵן וַיִּזְרְקוּ הַזִּבְחִימִם מִקֶּדֶם וְהַלֵּלִים מִפְּשִׁיטוֹתָם:
דברים לה, יא

ליקוטים

קדושת חיבל ואולם חזא. דא. לא לענין קדושה הוא אומר כן, שהיי משנה שלילית במסכת כלים (פ"א מ"ה) עשר קדושות בירושלמי זו למעלה מזו ונכללו ביניהם בין האולם והמזבח מקדשו הימנו שאין כעלי מוט ופרועי ראש כנסיים לשם היכל מקדשו ממנו שאין שחתי יין כנסיים לשם, אלא לומר שכל עבודות הכשרות בהיכל כשרות באולם. (מאלי עירובין ג.) קדושת היכל ואולם חזא. ונפקא מינה לענין בזיבין, דאם חשב בהלין הבזיבין אי היכל ואולם חזא קדושה היא אין המחשבה מועלת אלא מפתח אולם ולחוץ שהיי יכול להניח השלחן אצל פתח האולם ואמרינן בפרק קמא דרובאים בהולכה דאפשר לבטלה אין המחשבה פוסלת. ועוד נפקא מינה להא דאמרנן בהקדמן רבה הונכס להיכל שלא בשעת עבודה סוגג את הארבעים, ולענין פורטין בין האולם ולמזבח כדאיתא בפ' טרף כקפלי. (מוס' הראש' עירובין ג.)

שיטת מקובצות

לחכי לא כתיב וטבל ב'. וח"ה ויהיך ס"ד לומר דלמכתו וטבל ולשחוט מתקנא. וסא אשנירין (לקמן) [לעיל דף טו.] לומר ששהיה קבלה לשם וטחא ונח דקבלה טעניה צפון [קמן דף סח. א.] וי"ל דלין למנח מרמי וטבל שם ולקח:
מודה רבי שמעון ב'.
פירשי' דלאו אורח כ"י. וקשה דלמחין לקמן (דף נ.ט). שלמים ששחטן כהיכל כשרים וכו' משום שלא יאס טבל חמור מן העיקר ולא פסלינן משום דלאו אורח ארעא. ועוד דלמחין ההם עובד דאס עבודת רבו ממקום רבו, משמע דשפיר הוי אורח ארעא. לך נראה למיר דעמחא משום דתמלח טעניה צפון ופסיל לא הוי צפון, דלפילו למיר [קמן דף ג.] צין האולם ולמוצה מירא צפון חוץ מזה דמית חלפיות ואלין לא הוי צפון וי"ש כהיכל עלמנו [שמחיות] [שמחיות] ההיכל

מפסקת:
וחאמר ר' שמעון וכו'.
וקס"ד דפסול אלא לשמו נמי למהני קריי צפון דחון למט דלא יליף כלל בשלמים, ולכן פריך לרש לקוש. ומשי דעודה לפסול אף חוץ למט מקי', תמא לשמו אית ליה דמודה כה ר"ה. וה"ה דהוי מלי לממר אן אלא לשמו קיימין [ולא] כפניו, אלא דעלה לתוך דכרייו דלף בחוץ למט דקפירין ליה מודה ר"ש דלף הוא פסול:
א"ר יוסי ב' תינא ע"י מוס' לקמן דף קד ע"י ד"ה [אן]:
ואביעיתא אימא ויקשא חזא. עיין מוס' מנחות דף עט ע"א ד"ה [הדרן]:
בעי פנייה מרב חסדא פי' שאמר לו לאמורי שישלל מרב חסדא:
ד"ה תנ"ח ומה וכו' ויש לומר דאי חוץ פריך הכי חוץ קביר ק"ו משניי כפ"ים שאני כד' עבודות קדין פיגול. וא"ת מ"מ איכא למיפדק מה לשניו בעלים שכן פוסל בוריקה עמלה, תאמר כפיגול שאני [ואלא אס] מחשב מעבודה לעבודה, ומירן ה"מ דעבדינן ק"ו ממקום, ומה מקום כגון שלמים דשלג לשמן לא פסל כהו חוץ למט פסול כה, מקום

כגון כחטאת דשלג לשמו פסול כהי אמי דין שפסול כה חוץ לזמנו. והשתא ליכא למיפדק מה ללגל לשמו כיון דמתא ק"ו מקום גמרינן [לשון חז"ה ר"פ]:
וישחטו כהן מן הכהנים ויזרקו.
ולפנינו ע"פ ב"ה:]
רש"י [ל"ג מינת סבר:]
י"א ג"ל רב ששת [גליון], **ויז' עיקר** [יעב"ד:]
[אין מינת את נמקח.
יעב"ד. וכו' בכתחי' ובמקרא:]
יב]
מינות את הדס נמקח [ש"מ וכו' בהמקרא:]
יג]
ג"א מפגלת פשיטא דלא [ביכ"ר].
ולפ"י מינת מפגלת הס"ד ואס"כ מ"ה פשיטא דלא, וכו' כגמ"י:]
יד]
צ"ל כתי' בה [כתחי'. ובכ"י' בש"מ:]
וה]
ג"א אלא כתב ולקח דמשמע נמי קבלה ומדסממיה [ביכ"ר].
וה]
צ"ל אצבעו אונתן [ש"מ:]
ז]
ל' לטבילת אצבע כל"ל [ש"מ:]
ח]
ל' לטבילת הס"ד [ששכ"י:]
ט]
מינת עבודה לימא ככתחי' ונד"י, ובשכ"י הגיה כלפנינו:]
ב]
בפירוש הס"ד [ד"ה:]
בא]
בחטאות החיצונות [כתחי'].
וב'
ה"כ [ש"מ:]
בב]
צ"ל היה [ש"מ:]
בג]
ג"א בקרא אריכתא [כתחי'].
בככ"י הונה מקרא:]
בד]
צ"ל בהולכת חטאות [ש"מ:]
בה]
צ"ל מוצח הצפוני [ששכ"י:]
בו]
ולרבי [ביכ"ר].
ג"א רבי [ביי דר"ה].
ג"א ואי ר"ש כר"י סבר [ביכ"ר וק"ו:]
בז]
ס"א כי עזרה לא חשיב ומן האולם כ' [ש"מ].
ג"א סבירא ליה [ביכ"ר:]
בח]
צ"ל לזרוק [ש"מ:]
בחב]
מינות המוקפות נמקחו ע"פ ד"ה וכן מתקן ש"מ. ע"י כהנ' וחדושים כנסתו המנסה שדמס כגס היה האלון המפורסם אכ"ד דמיתת פסלן שמימצ בטוב טעם שאין מן הנירין למחוק הגיה']
בגליון [וע"ע בעזריק' דלף חוץ מקיים ח"י]
הפסחים:
ל]
ג"א דלא חזי פיגול אלא בוריקה [ש"מ].
ול"ל תאמר בחוץ לזמנו שאינו פוסל אלא בוריקה לחודיה וי"ל כ' כ"ל [ש"מ].
ובאלא משא הגיה ולא בוריקה לחודיה:]
לב]
ג"א דלא עירף מאזיר [ביכ"ר].
לג]
צ"ל להגיה וצ"ע דלקמן [פד]
ה]
תנן כשם שאם עליו לא יידרו וכו':
דך]
קטע המוקף נוסף ע"פ כ"ו.
ו]
ליק' מוס' דנ"י.
ז]
ליק' מוס' דנ"י.
ח]
קטע המוקף נוסף ע"פ כ"ו.
ט]
ליק' מוס' דנ"י.
י]
ליק' מוס' דנ"י.
יא]
ליק' מוס' דנ"י.
יב]
ליק' מוס' דנ"י.
יג]
ליק' מוס' דנ"י.
יד]
ליק' מוס' דנ"י.
יז]
ליק' מוס' דנ"י.
יח]
ליק' מוס' דנ"י.
יט]
ליק' מוס' דנ"י.
כ]
ליק' מוס' דנ"י.
כא]
ליק' מוס' דנ"י.
כב]
ליק' מוס' דנ"י.
כג]
ליק' מוס' דנ"י.
כד]
ליק' מוס' דנ"י.
כה]
ליק' מוס' דנ"י.
כו]
ליק' מוס' דנ"י.
כז]
ליק' מוס' דנ"י.
כח]
ליק' מוס' דנ"י.
כט]
ליק' מוס' דנ"י.
ל]
ליק' מוס' דנ"י.
לא]
ליק' מוס' דנ"י.
לב]
ליק' מוס' דנ"י.
לג]
ליק' מוס' דנ"י.
לד]
ליק' מוס' דנ"י.
לה]
ליק' מוס' דנ"י.
לו]
ליק' מוס' דנ"י.
לז]
ליק' מוס' דנ"י.
לח]
ליק' מוס' דנ"י.
לט]
ליק' מוס' דנ"י.
לך]
ליק' מוס' דנ"י.
לם]
ליק' מוס' דנ"י.
לנ]
ליק' מוס' דנ"י.
ס]
ליק' מוס' דנ"י.
סא]
ליק' מוס' דנ"י.
סב]
ליק' מוס' דנ"י.
סג]
ליק' מוס' דנ"י.
סד]
ליק' מוס' דנ"י.
סה]
ליק' מוס' דנ"י.
סז]
ליק' מוס' דנ"י.
סח]
ליק' מוס' דנ"י.
סט]
ליק' מוס' דנ"י.
ע]
ליק' מוס' דנ"י.
עא]
ליק' מוס' דנ"י.
עב]
ליק' מוס' דנ"י.
עג]
ליק' מוס' דנ"י.
עד]
ליק' מוס' דנ"י.
עה]
ליק' מוס' דנ"י.
עו]
ליק' מוס' דנ"י.
עז]
ליק' מוס' דנ"י.
עח]
ליק' מוס' דנ"י.
עט]
ליק' מוס' דנ"י.
פ]
ליק' מוס' דנ"י.
פא]
ליק' מוס' דנ"י.
פב]
ליק' מוס' דנ"י.
פג]
ליק' מוס' דנ"י.
פד]
ליק' מוס' דנ"י.
פה]
ליק' מוס' דנ"י.
פז]
ליק' מוס' דנ"י.
פח]
ליק' מוס' דנ"י.
פט]
ליק' מוס' דנ"י.
צ]
ליק' מוס' דנ"י.
ца]
ליק' מוס' דנ"י.
צב]
ליק' מוס' דנ"י.
צג]
ליק' מוס' דנ"י.
צד]
ליק' מוס' דנ"י.
צה]
ליק' מוס' דנ"י.
צז]
ליק' מוס' דנ"י.
צח]
ליק' מוס' דנ"י.
צט]
ליק' מוס' דנ"י.
כ]
ליק' מוס' דנ"י.
כא]
ליק' מוס' דנ"י.
כב]
ליק' מוס' דנ"י.
כג]
ליק' מוס' דנ"י.
כד]
ליק' מוס' דנ"י.
כה]
ליק' מוס' דנ"י.
כו]
ליק' מוס' דנ"י.
כז]
ליק' מוס' דנ"י.
כח]
ליק' מוס' דנ"י.
כט]
ליק' מוס' דנ"י.
ל]
ליק' מוס' דנ"י.
לא]
ליק' מוס' דנ"י.
לב]
ליק' מוס' דנ"י.
לג]
ליק' מוס' דנ"י.
לד]
ליק' מוס' דנ"י.
לה]
ליק' מוס' דנ"י.
לו]
ליק' מוס' דנ"י.
לז]
ליק' מוס' דנ"י.
לח]
ליק' מוס' דנ"י.
לט]
ליק' מוס' דנ"י.
לך]
ליק' מוס' דנ"י.
לם]
ליק' מוס' דנ"י.
לנ]
ליק' מוס' דנ"י.
ס]
ליק' מוס' דנ"י.
סא]
ליק' מוס' דנ"י.
סב]
ליק' מוס' דנ"י.
סג]
ליק' מוס' דנ"י.
סד]
ליק' מוס' דנ"י.
סה]
ליק' מוס' דנ"י.
סז]
ליק' מוס' דנ"י.
סח]
ליק' מוס' דנ"י.
סט]
ליק' מוס' דנ"י.
ע]
ליק' מוס' דנ"י.
עא]
ליק' מוס' דנ"י.
עב]
ליק' מוס' דנ"י.
עג]
ליק' מוס' דנ"י.
עד]
ליק' מוס' דנ"י.
עה]
ליק' מוס' דנ"י.
עו]
ליק' מוס' דנ"י.
עז]
ליק' מוס' דנ"י.
עח]
ליק' מוס' דנ"י.
עט]
ליק' מוס' דנ"י.
פ]
ליק' מוס' דנ"י.
פא]
ליק' מוס' דנ"י.
פב]
ליק' מוס' דנ"י.
פג]
ליק' מוס' דנ"י.
פד]
ליק' מוס' דנ"י.
פה]
ליק' מוס' דנ"י.
פז]
ליק' מוס' דנ"י.
פח]
ליק' מוס' דנ"י.